

Bombardie ligner en beleiret Stad. Ja, Raadebyen iener allerede paa at gjøre et Indsald i Krigskisten. Østerrig vil ikke faa snart opbore med sin gamle Politik; at gjøre sin Indflydelse gjældende i Italien; det vil overhovedet længe være foren den Politik opbører, at løbe efter denne Skygge, og fastholde den haandgribelige Tanke, at enhver Stat til alle Tider omrent har saamegen Indflydelse som den har Magt til. Habsburgerne ville ogsaa fremdeles, ligesom deres Ahnherre, soge at blande sig i alle italienske Stridigheder. Altsaa krig overalt. Under disse Omstændigheder vil hverken Keiser eller Rigsdag besøge, men Hærforerne. Man see til Østen eller til Vesten, overalt er Østerrig indvillet i Stridigheder, som ikke engang angaae os. Maar derfor det østerrigske Ministerium siger, at Østerrig og Tykland maa hver for sig ordne sine Anliggender, saa skulde vi gøre til med begge Hænder og ikke med hvidt Godmodighed bede om behagelig nærmere Forklaring.

Med det bislagte Schweiz, der nylig, lykkeligere end vi, allerede har opnået en fastere Enhed, vor den gode Forstaelse betragtes som gjenoprettet. Forhaabentlig ere de Forholdsregler, Centralmagten truede med, mere ujevnede ved gjenfisidig Maadehold og Indsigt end ved Württembergs Modstilje.

Om Frankrig have vi tidligere talt. Skulde vistelig Gallorum levissimus (Louis Bonaparte) vælges til Præsident, saa maa vi, seende hen til Italien, ansee Freden for alvorlig truet, og den preussiske Regering har med Rette truffet Forholdsregler, for ikke at være usørberedt.

Belgien og Holland styrke vor Tild til, at et Folks Fremstrid og sande Bel vistelig er sikret ved en frisindet Forfæning. Den Ansuelse, at Besættelsen og Befordringen af Samværmet mellem begge Dele, Tykland og deis Forlande, vil være velsignelsesrig, bryder sig bestandig mere en Bane.

Den svageste blandt vores Naboer, Danmark, er vor farligste.

Sjællandste Fernbane. Paa Værens 1ste Afdeling, Kjøbenhavn-Roerskilde, er i Ugen fra den 17de til den 23de Decbr. befordret 4563 Personer, og Indtegningen for Personfrequensen har været 2077 Rbd. 53 f.; for Godstransporten 703 Rbd. 63 f.

Erfatningskrav for Requisitioner i Jylland. Efter hvad vi have bragt i Erfaring er Kammerherre, Baron Carl v. Plessen (tidligere Rentekammerdeputeret) afgaet til Berlin med det specielle Hverv at bevise en snar Beværtigelse af Danmarks Erfatningskrav for de preussiske og forbundsfryernes Requisitioner i Norrjylland. (B. L.)

Den danske Forening. (Dok.) Der er noget usikkerligt eller ideo mindste noget Ullart i den nationale Sags Stilling her i Landet. Der er ingen Ting, der saaledes bringer Bevægelse i hele Nationen, som naar det hedder: "Danisheden bliver offentlig forhaaret!" eller "de ville stille os ved noget af Danmark!" Daraabes fra alle Kanter: "det ville vi ikke tale; vi ere bereede til e hvært Offer for at afsørge det." Og dette Maab er fuldkommen særligt ment; hele Nationen, eller, om man hellere vil, Nationen i dens Hæshed onster intet hellere end, at Regeringen skal tage den paa Ordet og handle derefter. Men dette skeer aldrig — enten saa Regeringen bestaaer af gamle Bureaukrater eller unge Oppositionsmænd. Den lover godt, prøver lidt paa det, men opdager snart, at "Forholdene ere saare forsvilede" og "Bansktighederne overordentlige", bliver træt, forvirret, angst, og kommer saaledes i al sin Virksomhed ikke ud af Stedet. Nationen er imidlertid gaet hjem for at give Regeringen Lid til at udfore sit Øste og har altid begyndt at passe sine private Anliggender paa sædvanlig Maade — indtil der lyder et nyt Maab, nu er det galt igjen! Saa begynder det forfra ligesom sidst, for atter ai ende ligesom sidst. Saaledes gif det, for fun at nævne de vigtigste Stob i den nationale Sag, under Christian den Ottende med hans gamle Ministerium, den gang P. H. Lorenzen bragte hele Landet i Alarm, og saaledes er det gaet under Frederik den Svende med hans nye og unge Ministerium, som Castanstormen i Anledning af Danmarks Fære højvæde til ham. Hvoraf kan nu dette komme? Ja vor Herre ved det. Jeg skulle næsten troe, at det danske Folk nok elstet sit Fedreland og sin danske Nationalitet og elst begge stærkt og faderligt, men at det ikke rigtig eller for vist veed, hvoriidt hvert gaaer og hvor denne bestaaer. Dog, jeg vil overlade Enhver at forklare det besynderlige Phenomen, som han vil, at

det virkelig finder Sted, vil vist ingen negte.

Disse Tanker faldt mig ind, idet jeg greb Pennen for at omiale for det større Publikum en Indretning, som jeg selv tager virksom Deel i og hvoraf jeg i Nationalsagen vilde vente mig meget Godt, dersom ikke Erfaringen trang mig mig til at være vantro; det er den politiske Klub; Den Danske Forening. Det er beftjendt, at der ved Rigsdagen Sammenkomst star dannede sig to politiske Klubber: "Bondevennernes" og den saakaldte "Centrums" eller den "Ministerielle" (d.e. det nu afgaaede Ministeriums Tilhængeres) Klub. En egenlig bureaucratisk og aristokratisk Forening har, saavidt man veed, ikke dannet sig; i alt Faab vilde den vel ogsaa handle u forsigtigt i, for Dieblifket at træde frem som Klub. Hvad der egentlig var og er Maalest for de nævnte to Klubbers Sammenkomster, Virksomhed og Bestrebelsel, har jeg, af hvad jeg har hørt om dem, ikke funnet blive klog paa og veed ikke, om de arbeide mest for Principer eller Personer, ei heller om disse Klubber i Grunden og tilslutte ere hinandens Modstandere eller ikke. Maalst ikke engang alle Medlemmerne selv vide det, men fun de mest Indsigt. Tilsyneladende tage de sig ud som det, man i andre Lande vilde kalde en demokratisk og en doctrinair Klub. Men viser det, at man ikke mærker til, at de besatte sig med det Spørgsmaal, der ligger Nationen mest paa Hjerne. Jeg og flere af de Nationale og den slesvigiske Sags Venner værger os derfor allerede længe over, at det muligen vilde komme til at gaae med Rigsdagen, som det var gaaet med Ministeriet og "Fædrelandet", at den vilde blive fornem, afsluttet og unational, ejer at være kommet til Noret. Da hørte jeg til min store Glæde, at ifølge Indbydelse af Etatsraad Flor, som tilslut og saa var sluppen ind i Rigsforsamlingen, en national Klub var i Færd med at danne sig, hvoraf jeg, skjont ikke Rigsdagsmand, kunde blive Medlem. Over 30 Rigsdagsmænd holdt deres første Mode i Hotel d'Angleterre den 21de Nov., og der blev strax optaget som Medlemmer nogle Herrer udenfor Rigsforsamlingen, hvorbiandt jeg og 6 eller 7 Slesvigere. Moderne ere blevne bestemte til hver Mandag og Tordag Aften, og Selstabets tæller nu over 50 Rigsdagsmænd og omrent 40 ikke-Rigsdagsmænd. Ideen er fortæflig, og hidtil har det i Møderne ikke manglet vaa Lin og Barme. Jeg vil nu blot si se, at dette Selstab maa have Lykken med sig; saa kan det blive af meningen Vigtighed for Land og Rige. Men nei — jeg vil ikke komme med min gamle Lovol og Frygt; jeg vil prove paa at haave det Bedste.

Det er vedtaget, at Selstabets skal hedde: "Den danske Forening", og at deis Maal skal være at verne om Danmarks og Danshedens Ret og Ere. Medlem kan enhver Rigsdagsmand blive, som blot anmelder sig hos en af Selstabene og betaler en Maaneds Contingent; men desuden kunne ogsaa saadanne Ifølge Rigsdagsmænd ved Stemmesleerhed optages i Foreningen, hvem dennes Formaal ligger paa Hjerne. Desuden kunne Rejsende indføres enkelte Aftener af Foreningens Medlemmer. Denne Klub er altsaa i to væsentlige Punkter forskellig fra de to ovennevnte, idet disse, saavidt vi udenfor Staaende kunne skjonne, sætte Friheds- eller Liberalitets-Spørgsmaalet, hvad man vil kalde det, overst og Nationalitets- og det Slesvigiske Spørgsmaal bagefter, medens "Den danske Forening" derimod omvendt anser det for det Hørte og Vigtigste at frelse gamle Danmark og Dansheden, og derefter at fåsse det gode Love og Indretninger. Dernest sætter "Den danske Forening" Rigsdagen i levende Forbindelse med Nationen, og anerkender altsaa som Princip, at fun saalænge dette levende Samvæm vedvarer, kan Nationen ansee Rigsforsamlingens Medlemmer for at være deres virkelige Representanter, og fun saalænge kunne disse være sikre paa og saa at være det. P.

Nord-slesvig. "Ribe Avis" meddelede: Maler Hense i Høgum er af den oprørre Overret i Slesvig domt til 6 Gange 5 Dages Vand og Brod og til at betale alle Omfostninger for at have bencevnt Beseler og Consrter for oprører Coryphaer, for at have faldt Bruhn i Haderslev en Meeneder og en ligegyldig Mand for Dommen her og hisset, for at have ekleret Immediat-Commissionen paa Als for ene retmæssig, for at have villet tilveende den Kongelige Kasse Skat ter ic. ac.

(Indsendt.)

Opsfordring til Vedkommende, angaaende Thorvaldsens Musæum.

Der har hyppigt baade været tal og skrevet om den uheldige Beliggenhed, som Thorvaldsens Musæum har; gjort Gjerning staer imidlertid ikke til at ændre, Musæet maa blive staende, hvor det staer, og derfor burde hine Beplæsler fortænges af Opsfordring til at gjøre Alt for at forhindre overnævnte Bygnings Omgivelser. Dette skal da ogsaa være hensigten med disse Par Ord.

Maar man træder ud af Musæet og dets imponerende Haller, der gjemme den udselige Thorvaldsens herligste Werker, da modtager man et højt uhøggeligt Indtryk af den Ligeoverfor liggende Bygning; den har formodentlig engang i sine Dage været hvid, men er nu smudsig og af en saadan Farve, at neppe Kjøbenhavns daaligste Ronne har nogen værre; paa den nederste Deel er Kalken, eller hvad Muren har været overmurt med, faldet af, og de blottede Muursteine stikke frem, gronne af Bugtighed. Paa den Ende af Bygningen, som er nærmest ved St. Jørgensgaard, findes en Port, der er sammentaget af uhoslede Bræder, og saa daarlig, at hvis den var paa en Privatmands Gaard, blev det ham sikkert beihjet at lade en anden anstaffe. — Jeg tillader mig nu at opfordre Vedkommende til at lade hin Bygning male og en Port, der dog identmindst er anstendig, anbringe paa den.

Slutteligen skulde jeg ikke have nedskrevet disse Linier, hvis jeg ikke vidste, at mit Ønske om at faae ovennævnte Mangler ashjulpine, deles af saare Mangle.

C. J. G. L.

Fra Nytaar 1849 agter Undertegnede at paabegynde Udgivelsen af en ny Tidende, under Navn af:

Bessyenske Avis,

eller:

Odense-Amts Tidende.

Dette Blads Formaal vil vere, at bidrage til sand Oplysning Fremme, at klare Begreberne og derved virke for, at en fornuftig Folkening kan danne sig og gjøre sig ajselende. Det vil efter Eyne og af Overbeviisning kompe for Sandhedens, Friheds og Volkesagens Fremgang og Seir. Bladet skal dog ikke være noget eensidigt Partitorgan, men meget mere — skjont med en bestemt politisk Grundanskuelse — stræbe efter at optræde mæglende og forsonende mellem de forskellige modstridende Anskuelser og medlige Interesse omfatte alle Stænder og Folkklasser.

I en fætlig Fremstilling og hurtigt muligt vil Bladet meddele sine Øsere det Vigtigste og Beværdigste af hvad der er blevne bestemte til hver Mandag og Tordag Aften, og Selstabets tæller nu over 50 Rigsdagsmænd og omrent 40 ikke-Rigsdagsmænd. Ideen er fortæflig, og hidtil har det i Møderne ikke manglet vaa Lin og Barme. Jeg vil nu blot si se, at dette Selstab maa have Lykken med sig; saa kan det blive af meningen Vigtighed for Land og Rige. Men nei — jeg vil ikke komme med min gamle Lovol og Frygt; jeg vil prove paa at haave det Bedste.

Før at naae det angivne Maal — om endog kun i en nogenglunde tilfredsstillende Grad, — vil jeg offre al min Tid og Eyne; jeg tor troe, at jeg ei aldeles usørberet overtager denne ansvarsfulde og vigtige Gjerning, og jeg tor da maa ske og saa mere og udtales det Haab, at mine Medborgere ved et tilstrekkeligt Abonnement ville understøtte dette Foretagende, og derved sætte mig i stand til, ret snart at kunne lade Bladet udgaae østere, uden at forhøje Prisen.

"Bessyenske Avis" vil udgaae fra mit Bogtrykkeri i Assens, for det Første 3 Gange enligil, efter Omstændighederne ogsaa med Extra-Numere. Prisen bliver overalt i Danmark 1 Rbd. kvartaliter. Man behage at tegne sig paa de kongl. Postkontoirer, samt i Assens (fra den 27de ds.) paa min Bopal, Bagermester Frederiksens Gaard, i Østergade.

Odense den 12te Dec. 1848.

Chr. Karup.

Guldcommen Undervisning i orientalsk Silke- og Ulvdvæske, gratis

for 100 Enker efter de i Krigen Faldne,

store Kongensgade 238, 1ste Sal.

Undertegnede, som til Guldcommen medstaer Silke-, Ulv- Handstævneriet, og i flere store Steder ved Undervisning i denne Kunst har forskaffet mange Enker og andre Fruentimmer en sorgfæl Tilsigelse, anbefaler sig saavel som Værende i

denne Kunst, som ogsaa til selv at udføre Væk for det ørde Publikum. Jeg forsøg staer til Guldcommen med at vase og rengjøre allelags Baand, Blonder, Kniplinger, Krep, Ulvæ og Tapetstører, saavel i Silke som Ulv, Væk med Guldhøv Sølvbroderi, samt Fløjlstikkeri, Shawler, Kledninger, m. v., af Silke, Ulv, Fløjl, broderet Tys og Moll, hvide og couleurte Glacehandstør, Strudsjer m. m., uden at den vasede Gjenstand lide det mindste derbed.

Tilige erkærer jeg mig villig til gratis at give 100 Enker af de i Krigen Faldne Guldcommen i Blekning og Væk af Straahatte, samt Farvning af Silkebaand, for derved at bidrage til at flittige Enker paa en hederlig Maade kunne ernære sig og deres Born, uden Mæringssorger. For Enker fra Provindserne, som ville afbenytte dette Tilbud, bemærkes, at et Ophold af 14 Dage i Byen vil være tilstrækkeligt til at lære Bakteriet.

Jeg beder det ørde Publikum at sejle mig Tilstro og at tilsende mig Arbeide, hvorved jeg snarest muligt kan blive sat i stand til at udføre mit Forehavende. De Enker, som maatte reflectere paa ovenstaende Tilbud, bedes, forsynede med tilstrækkelig Legitimation fra Krigsministeriet, at henvende sig hos mig i hore Kongensgade 238, 1ste Sal.

Det Kongelige Theater.

Jæsten (Torsdag) er ansat til Opsættelse:

Den Stumme i Portici.

Opera i 5 Acter af Scribe og Delavigne, oversat, til Musik af Auber, ved Hr. Professor, Ridder J. L. Heiberg; med tilhørende Dands.

Personerne:

Masaniello, neapolitanus Fisker Istr. Genella, hans Søster Istr. Alfonso, Greve af Arcos, Son af Vice-

Kongen af Neapel Hr. Faaborg.

Elvira, en spansk Prinsesse, hans Brud Istr. Fieldsted.

Pietro, Tisfere Hr. Schram.

Vorello, Lorenzo, Alfonso's Fortrolige Hr. Sahlgren.

Walg. Selva, Officier i Vice-Kongens Regiment. — Albrecht.

En hofdame hos Prinsesse Elvira Istr. Ring.

Tre Soldater — Gunderson.

Unge spanske Piger og neapolitanske Herrer af Elviras Folge. Tisfere med deres Fruentimmer og Born. Bonde-Borgere. Markeds-Krammere. Øvrigheds Personer. Vagt osv.

Solobands:

1ste Act: Pas de deux: Hr. Bournonville og Istr. Nielsen.

— Bolero: d' Hr. Hoppe, Fins og Lund, Istr. P. Fredstrup, Roskilde og L. Strandboe.

3de — Tarantella: Hr. Brodersen, Strandboe og Finsel, Istr. P. Fredstrup, L. Strandboe og Roskilde.

Handlingen foregaaer deels i Neapel, deels i Portici.

Frederiksøs liste.

Torsdagen den 28. Decbr.

My musicals Forening, Concerti paa Hoftheatre, Kl. 8.

Thorvaldsens Museum, Kl. 12—3.

Den botaniske Have. Kl. 8—12 og 2—7.

Museum for nordiske Oldsager. Kl. 11—1.

Det kgl. naturhistoriske Museums zoologiske Afdeling. Kl. 11—1.

Snedkersforeningen, ugentlig Mode.

Det brgl. Bænningssamfund, Mode i Hotel d'r Nord, Kl. 7.

Jernbanetog til Roerskilde, Kl. 9, 2½, 10½.

Dampstibet "Hamlet" til Helsingør Kl. 12½.

4de Auction over Ejendommen 206 ved Vesterbølle, Kl. 2—4.

Auction over Meubler og Effecter, Østergade 71, Kl. 9.

Bed Tallowteriets sidste Trokning udkom følgende Nummere:

12. 20. 73. 87. 6.

Reisende.

Hotel d'Angleterre, Kammerj. Greven-opp-Gastensjold fra Hagedsbaard, Guldmaegt. Brodersen fra Esrom, Kbhv. Kosværd m. Ham. f. Holbek, Consul Macgregor fra Helsingør, Kbhv. Istr. f. Hamborg.